

บทที่ 3

บทวิเคราะห์

การวิเคราะห์ผลงานนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ผู้สร้างสรรค์ผลงานได้รับรู้และเห็นถึงความชัดเจนในตัวผลงานและถือได้ว่าเป็นอีกทางหนึ่งในการสื่อสารระหว่างผู้สร้างสรรค์ผลงานกับผู้ชม เพื่อให้ผู้สนใจต้องการศึกษางานศิลปะได้เข้าใจถึงความหมายและละเอียดต่างๆที่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างขึ้นแล้วยังช่วยในการพัฒนา แก้ไข และการปรับปรุงผลงานได้อีกด้วย ข้าพเจ้าได้ทำการวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ได้ 4 ประเด็นดังนี้

- การพัฒนาของผลงานสร้างสรรค์
- ความหมายของภาษากายสุนัขนั้ในผลงาน
- การใช้สัญลักษณ์และการล้อเลียน
- การแทนค่าความหมายของวัสดุที่ใช้ในผลงาน

การพัฒนาของผลงานสร้างสรรค์

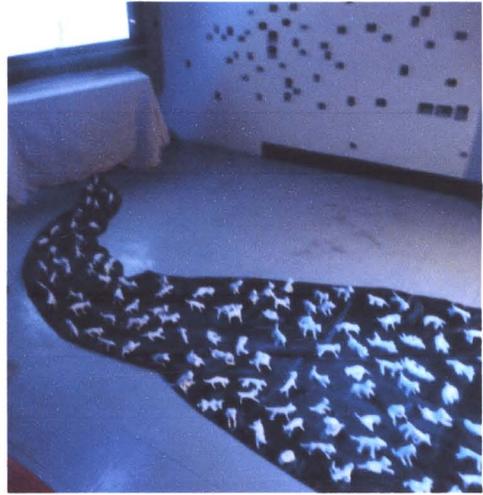
การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้มีพัฒนาการต่อเนื่องซึ่งได้เริ่มต้นจากการสร้างสรรค์เรื่องราวเกี่ยวกับสุนัข “Poor Dogs” (หมาจนๆ) ซึ่งได้ส่งผลกับผลงานในชุดต่อมาคือ “Friends” (เพื่อน) และวิทยานิพนธ์ชุด “สุนัขจรจัด” (STRAY DOGS)

ภาพ 104 Poor dogs, 2552 สือผสม ,โปสการ์ด, ภาพถ่าย
VDO อินสตอเลชั่น ณ ร้าน Shaky bar ตุลาคม 2552

ภาพ 105 แสดงมุมมองและบรรยากาศ

ภาพ 106 แสดงมุมมองและบรรยากาศ

ภาพ 107 แสดงมุมมองและบรรยากาศ

ภาพ 108 แสดงมุมมองและบรรยากาศ

ภาพ 109 แสดงมุมมองและบรรยากาศ

ภาพ 110 แสดงมุมมองและบรรยากาศ

ผลงานสร้างสรรค์ชุด “Poor dogs” สร้างสรรค์ขึ้นในกระบวนวิชา Visual Art Studio ปี พ.ศ. 2552 ในช่วงเวลานั้นข้าพเจ้าได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับอาการป่วยของสุนัขที่บ้านและยังทำให้ข้าพเจ้าสนใจในเรื่องของสุนัขมากขึ้น และจากจุดนี้เองก็ทำให้ข้าพเจ้าเริ่มสังเกตเห็นสุนัขที่เดินไปมาตามท้องถนนและทำให้นึกถึงสุนัขเหล่านั้น เพราะพวกมันไม่มีเจ้าของคอยดูแลเมื่อเวลาที่พวกมันป่วยแล้วใครจะเป็นคนดูแลเหมือนกับที่ข้าพเจ้ากำลังดูแลสุนัขของตนเอง ด้วยความคิดจากจุดเล็กๆ นี้ ทำให้ข้าพเจ้าเริ่มมีความรู้สึกสนใจสุนัขที่ไม่มีเจ้าของว่าพวกมันจะอยู่อย่างไร แล้วคนอื่นๆ ที่มองเห็นสุนัขพวกนั้นเค้าคิดกันอย่างไรและรวม ไปถึงบุคคลที่เลี้ยงสุนัขเค้าคิดกับสุนัขของตนเองอย่างไร จึงเป็นสาเหตุให้ข้าพเจ้าเกิดความคิดที่จะติดตามถ่ายรูปและถ่ายวิดีโอของสุนัขเหล่านั้น เพื่อนำภาพที่ได้มาวาดลงบนโปสเตอร์ และโปสเตอร์ทั้งหมดที่ข้าพเจ้าได้ทำขึ้นทั้งหมด 180 แผ่น ได้ส่งถึงบุคคลที่ข้าพเจ้าไม่เคยรู้จักจากการค้นหาที่อยู่และชื่อตามจังหวัดต่างๆ โดยวิธีการที่ข้าพเจ้าได้เขียนที่อยู่ของตัวเองในโปสเตอร์แล้วติดแสตมป์และใส่โปสเตอร์ในซองจดหมายเพื่อส่งหาบุคคลเหล่านั้นเพื่อให้ตอบกลับและคำถามที่ข้าพเจ้าได้เขียนถามไปนั้นเป็นคำถามง่ายๆว่า “คิดอย่างไรกับสุนัขจรจัดและสุนัขที่มีเจ้าของ” คำตอบส่วนใหญ่จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสุนัขจรจัดมากกว่าสุนัขที่มีเจ้าของ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่มาของชื่อผลงานว่า “Poor dogs” และยังเป็นแรงบันดาลใจให้สร้างสรรค์งานศิลปะเกี่ยวกับสุนัขจรจัดอย่างต่อเนื่อง นอกจากโปสเตอร์แล้วยังมีในผลงานชุดนี้ยังมีประติมากรรมสุนัขในลักษณะท่าทางต่างซึ่งมีขนาดเล็กเกินจริง จุดประสงค์ของการทำให้มีขนาดเล็กนั้นเพื่อให้เกิดความรู้สึกเหมือนกับว่าสุนัขเหล่านั้นตัวเล็กเกินกว่าที่ใครๆ จะมองเห็น ต้องใส่ใจหรือสนใจจริงก็จะสามารถรับรู้ถึงการมีชีวิตอยู่ของสุนัขเหล่านั้น และยังทำให้สามารถคิดต่อไปกับสุนัขตัวเล็กด้วยว่าพวกมันกำลังทำอะไรและอยู่กันอย่างไร การสร้างสรรค์ผลงานชุด “Poor dogs” นี้ผลที่ได้รับเป็นที่น่าพอใจสำหรับข้าพเจ้า จากการตอบกลับของโปสเตอร์ที่ข้าพเจ้าได้ส่งถึงบุคคลที่ไม่เคยรู้จักกัน และบุคคลเหล่านั้นได้เขียนตอบกลับมาซึ่งทำให้ผลงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ทั้งนี้ยังเป็นที่น่าพอใจกับการตอบสนองต่อแนวความคิดและวิธีการนำเสนอ

ปัญหาที่เกิดจากผลงานชุดนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับสถานที่ในการจัดแสดงผลงาน ทั้งนี้เพราะสถานที่นั้นเป็นสถานที่ที่เกี่ยวกับการแสดงดนตรีสด ดังนั้นจึงมีอุปสรรคเกี่ยวกับการแสดงค่อนข้างเต็มพื้นที่ ทำให้ข้าพเจ้าต้องปรับเปลี่ยนวิธีการนำเสนอผลงานใหม่จัดและปรับเปลี่ยนสถานที่เพื่อให้เข้ากับผลงานและในท้ายที่สุดก็แก้ปัญหาได้และจากปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้และหาวิธีการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการจัดวางผลงานในสภาพแวดล้อมใหม่ซึ่งสถานที่นั้นไม่ใช่สถานที่ที่เตรียมไว้เพื่อแสดงผลงานศิลปะ จนท้ายที่สุดก็ได้จัดวางงานและปรับสถานที่ให้เข้ากับผลงานได้เป็นอย่างดี

ภาพ 111 เพื่อน (Friends) , 2553 สื่อผสม , VDO, ตัวต่อเลโก้,
ภาพวาดบนผ้าใบ อินสตอลเลชั่น ณ ร้าน TOY R US สิงหาคม 2553

ภาพ 112 แสดงมุมมองด้านต่างๆรายละเอียดและบรรยากาศของผลงาน

פרק 113 תוכנית VDO

ผลงานสร้างสรรค์ “เพื่อน” (Friends) เป็นผลงานที่พัฒนาต่อจากชุด “Poor dogs” ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับสุนัขที่ข้าพเจ้าได้พบมากขึ้น ในผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าเน้น ไปถึงกลุ่มสุนัขที่อาศัยอยู่ในซอยวัดอุโมงค์หลังมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งสุนัขกลุ่มนี้มีทั้งหมด 4 ตัว เป็นสุนัขที่ข้าพเจ้าได้พบเห็นทุกวัน จนทำให้ข้าพเจ้าและสุนัขทั้ง 4 ตัวนี้รู้จักกันจากที่ไม่เคยให้จับและลูบหัว ในที่สุดเราก็สนิทกันจนกลายมาเป็นเพื่อนกัน ซึ่งผลงานชุดนี้ได้แรงบันดาลใจจากเจ้าสุนัขทั้ง 4 ตัวนี้ เพราะเวลาที่พบกันพวกมันทั้ง 4 จะเดินตามข้าพเจ้าไม่ว่าข้าพเจ้าจะเดินไปคณะจิตรศิลป์หรือเดินกลับหอพักพวกมันจะคอยเดินตามเป็นเพื่อนตลอด และในผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าได้ใช้หลากหลายเทคนิคในการนำเสนอผลงาน เช่น เทคนิคการแกะลายฟันทสเปรย์ (Stencil) ซึ่งเป็นเทคนิคใหม่ที่ข้าพเจ้าไม่เคยได้ทำมาก่อนและยังมี การระบายสีบนผ้าใบ การแกะสติ๊กเกอร์ และการวาดลายเส้นในตัวต่อเลโก้ ซึ่งตัวต่อเลโก้ นั้นใช้ในการแทนความหมายเกี่ยวกับการเชื่อมต่อความสัมพันธ์ที่เราสามารถต่อไปได้ไม่หยุดเหมือนกับตัวต่อเลโก้ ผลงานทั้งหมดได้นำมาประกอบกันเป็นผลงานชุดนี้ และสื่อถึงความสัมพันธ์ระหว่างคนกับสุนัข ข้าพเจ้ายังได้ใช้ตัวหนังสือคำว่า “Friends” (เพื่อน) เพื่อเล่นกับพื้นที่และเพื่อเชื่อมผลงานให้เข้ากับพื้นที่ได้ ข้าพเจ้านำเสนอผลงานชุดนี้ด้วยศิลปะการจัดวางในห้องหนึ่งห้องซึ่งห้องนั้นจะมีแต่คำว่า “Friends” ทั้งห้องเพื่อสื่อให้เห็นว่าห้องนี้เมื่อเข้ามาแล้วจะเป็นห้องที่ทำให้เรารู้สึกถึงเพื่อนที่ดีที่ของมนุษย์นั้นคือ “สุนัข” พร้อมกันนั้นข้าพเจ้าได้ฉายวิดีโอเกี่ยวกับสุนัขทั้ง 4 ที่ข้าพเจ้าได้ถ่ายทำพฤติกรรมการเล่นกันระหว่างคนกับสุนัขเป็นความยาวประมาณ 5 นาทีเศษ ประกอบร่วมด้วย เพื่อให้องค์รวมทั้งหมดถ่ายทอดแนวความคิดของคำว่า “เพื่อน”(Friends) การสร้างสรรค์ผลงานชุด “เพื่อน” (Friends) นี้ผลที่ได้รับเป็นที่น่าพอใจสำหรับข้าพเจ้าทั้งในทางการตอบสนองแนวความคิดและวิธีการนำเสนอรวมทั้งสถานที่ที่เหมาะสมกับการจัดวางผลงาน

ข้าพเจ้าได้พบปัญหาจากผลงานชุดนี้ในเรื่องของเทคนิคที่ใช้ในตัวผลงาน คือ เทคนิคการแกะลายฟันทสเปรย์ (Stencil) ซึ่งเป็นเทคนิคที่ข้าพเจ้าไม่เคยได้ทำหรือเคยศึกษามาก่อนเพื่อให้ตัวผลงานตอบสนองต่อแนวความคิดเทคนิคนี้จึงค่อนข้างที่จะเหมาะสม ดังนั้นข้าพเจ้าจึงได้ทดลองทำและเพื่อใช้ในผลงาน ฉะนั้นจึงทำให้มีปัญหาค่อนข้างมากจากการแกะลวดลายตัวหนังสือเนื่องจากการแกะตัวหนังสือบนกระดาษแข็งนั้นค่อนข้างยากสำหรับข้าพเจ้าซึ่งไม่เคยทำจึงทำให้ตรงมุมของตัวหนังสือแต่ละตัวไม่ตรงเหลี่ยมจึงทำให้การฟันทสเปรย์ออกนอกกรอบและเลอะขอบออกมาด้านนอก จนบางครั้งทำให้ไม่สามารถอ่านคำนั้นได้เลย นอกจากการแกะตัวหนังสือที่เป็นปัญหาแล้วยังมีการแกะลายเป็นรูปสุนัขนั้นเจอปัญหาแบบเดียวกันซึ่งปัญหาทางด้านเทคนิคส่วนใหญ่ที่เกิดคือจากเทคนิคนี้ทั้งนั้น เพราะเป็นเทคนิคใหม่ที่ข้าพเจ้าต้องการที่จะศึกษาจึงนำมาทดลองใช้ใน

ผลงานด้วย จนในที่สุดก็สามารถที่จะแก้ปัญหาเกี่ยวกับเทคนิคและสามารถนำมาใช้ในผลงานได้เป็นอย่างดีและทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้และสามารถนำมาใช้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะชิ้นต่อไป

จากผลงานที่ผ่านมาทั้ง 2 ชุด ส่งผลต่อการพัฒนาสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์นั่นก็คือ ความชัดเจนในการเลือกทำผลงานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสุนัขจรจัดเป็นหลัก รวมทั้งการตัดสินใจที่จะใช้รูปทรงและท่าทางของสุนัขเป็นส่วนประกอบหลักในผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า รวมไปถึงการพัฒนาการเลือกใช้เทคนิคและวัสดุเพื่อตอบสนองต่อแนวความคิดที่เกี่ยวกับเรื่องของบาดแผลและผิวหนังที่สวยงามเป็นประเด็นหลักสำหรับการนำไปสร้างสรรค์ผลงานศิลปะให้เป็นพื้นที่แห่งความสนุก สดใสของสุนัขจรจัด โดยผ่านการสัมผัสและเข้ามามีส่วนร่วมในพื้นที่ที่ข้าพเจ้าได้จัดแสดงไว้

ภาพ 114 สุนัขจรจัด (STRAY DOGS) สือผสม อินสตอลเลชั่น ณ
หอนิทรรศการ ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, พฤษภาคม 2554

ภาพ 115 แสดงการเปิดพื้นที่เพื่อให้ผู้ชมมีส่วนร่วม

“สุนัขจรจัด” (STRAY DOGS) เป็นชื่อผลงานสร้างสรรค์ชุดวิทยานิพนธ์ที่ข้าพเจ้าได้กำหนดขึ้นและในการจัดวางผลงานนั้น ได้ให้พื้นที่นั้นเป็นพื้นที่ของกลุ่มสุนัขที่อยู่กันอย่างสนุกสนาน โดยการเปิดพื้นที่ให้ผู้ชมได้จินตนาการร่วมไปกับท่าทางที่คลุกสนุกสนาน รวมไปถึงความแปลกตาของสุนัขให้เป็นพื้นที่แห่งความสนุก สดใส ตอบโต้กับผู้ชมทั้งเนื้อหาสาระที่แฝงอยู่ในตัวของสุนัข แต่แต่ละตัวที่มีร่องรอยของบาดแผลและสีของวัสดุที่นำมาใช้ เมื่อผู้ชมก้าวเข้ามาสู่พื้นที่แห่งนี้ทำให้ผู้ชมผนวกเข้ากับบรรยากาศการอยู่ร่วมกันระหว่างคนกับสุนัขจรจัด ทำให้เปรียบเสมือนผู้เข้าชมผลงานได้เล่นกับสุนัขที่น่ารักในพื้นที่ของ “สุนัขจรจัด” ซึ่งถึงแม้ว่าความเป็นจริงแล้วอาจจะมีผู้ชมบางคนนั้นกลัวสุนัขไม่กล้าเข้าไปใกล้แต่เมื่อเข้ามาในพื้นที่นี้แล้วทำให้ผู้เข้าชมผลงานนั้นได้เปลี่ยนทัศนคติ และมีทัศนคติที่ดีต่อสุนัขจรจัดก็เป็นได้

ผลงานที่ผ่านมาในชุดก่อนได้ให้ประสบการณ์ที่ดียิ่งต่อการสร้างสรรค์ในผลงานชุดนี้ ทั้งเนื้อหาแนวความคิดและรวมถึงวิธีการในการสร้างสรรค์ผลงาน ช่วยทำให้ข้าพเจ้าได้ทำผลงานให้ตอบสนองแนวความคิดของผลงานชุด “สุนัขจรจัด” ได้เป็นอย่างดี

ความหมายของภาษากายสุนัขในผลงาน

จากการศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับลักษณะนิสัยและท่าทางของสุนัขนั้นทำให้ทราบถึงความหมายในการสื่อสารของสุนัข เพราะสุนัขนั้นไม่สามารถที่จะพูดออกมาได้เหมือนกับมนุษย์ ฉะนั้นภาษาที่สุนัขจะทำการสื่อสารกับมนุษย์และการสื่อสารระหว่างสุนัขกับสุนัขนั้นคือ ภาษากาย (Body language)

ข้อมูลจากแหล่งสืบค้น บทความของ ผศ.น.สพ.ปานเทพ รัตนากร “ภาษากายสุนัข” 2011.

[ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://dogclub.in.th> (12 พฤษภาคม 2554) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับภาษากายของสุนัขไว้หลายท่าทางข้าพเจ้าจะขอกล่าวเฉพาะภาษากายที่ได้ใช้ในผลงานชุดนี้ คือ

สุนัขสบอารมณ์ เป็นสุนัขที่มีลักษณะเป็นมิตรจิตใจขณะนั้นกำลังเบิกบาน อารมณ์ปกติ สุนัขจะแสดงท่าทางตามสบายหรือไม่เกร็งตัว หางทอดลงมาตามสบาย ยกหัวตั้งสูง ผexpoปากเล็กน้อย อาจมีลิ้นแผลมห้อยออกมาข้างใดข้างหนึ่ง

ภาพ 116 สุนัขสบอารมณ์

ภาพ 117 สุนัขสบอารมณ์

สุนัขขวนเล่น การเล่นของสุนัขนั้นจะเกิดขึ้นอยู่เสมอในชีวิตประจำวันเมื่อเค้ามีอารมณ์เบิกบาน ลักษณะการขวนเล่น คือ หมอบส่วนหน้าและเหยียดขาหน้าออกไปโดยขาหลังยังยืนอยู่พร้อมกันนี้ก็จะแกว่งหางไปมาจากนั้นจึงกิ้งตัวทางด้านข้าง ซ้าย ขวา สูดแท้แต่ใจหรือเอียงคอเอาหน้าแนบพื้น สายตาจะจับจ้องมายังผู้ที่เขาเชิญชวน ปากอ้าเล็กน้อย บางครั้งก็จะทำท่าแบบเขยิบเข้าและถอยออกจากผู้ที่เขาสนใจ

ภาพ 118 สุนัขขวนเล่น

ภาพ 119 สุนัขขวนเล่น

สุนัขหงอ จากท่าขวนเล่นที่กล่าวไปแล้วนั้นหากสุนัขย่อขาคู่หน้าเตี้ยลงเรียกพื้นโบหู หลุบไปด้านหลัง หุบปากสนิท หางตกหยุดแกว่ง อาจส่งเสียงคราง หยุคนิ่งกับที่และอาจนอนตะ แคลงแปลว่าขอมจำนน

ภาพ 120 สุนัขหงอ

ภาพ 121 สุนัขหงอ

จากภาษากายของสุนัขที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้นท่าทางทั้งหมดเป็นการแสดงออกถึงอาการของสุนัขที่กำลังมีความสุขทางด้านจิตใจ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วสุนัขจรจัดมักจะไม่ค่อยได้แสดงท่าทางเหล่านี้ออกมาเท่าที่ควร ดังนั้นข้าพเจ้าจึงหยิบยกภาษากายเหล่านี้มาใช้ในตัวอย่างงานเพื่อเป็นการแสดงถึงลักษณะนิสัยที่น่ารักของสุนัขออกมาอีกทางหนึ่ง

การใช้สัญลักษณ์และการล้อเลียน

หัวท่อประปาดับเพลิง ในผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าได้ใช้หัวท่อประปาดับเพลิงเป็นสัญลักษณ์ประกอบในตัวผลงานเนื่องจากหัวท่อประปาดับเพลิงนี้จะสามารถพบเห็นอยู่ตามข้างถนนไม่ว่าจะเดินทางไปที่ไหนๆ ซึ่งข้าพเจ้าจึงได้เปรียบเทียบระหว่างหัวท่อประปากับสุนัขจรจัดว่าไปไหนก็สามารถมองเห็นสุนัขจรจัดอยู่ข้างถนนเสมอเช่นกัน ดังนั้นข้าพเจ้าจึงนำ 2 สิ่งนี้เข้ามาประกอบกัน โดยผ่านท่าทางการผสมพันธ์กันระหว่างสุนัขกับหัวท่อดับเพลิง ซึ่งเปรียบเสมือนกับว่าสุนัขนั้นมองเห็นหัวท่อประปาดับเพลิงเป็นเพื่อนพวกเดียวกับเค้าแต่คนละสายพันธ์เหมือนเป็นการประชดประชันชีวิตของสุนัขที่ต้องถูกทิ้งให้อยู่ข้างถนนเหมือนกับหัวท่อประปาดับเพลิง

ภาพ 122 หัวท่อประปาดับเพลิง

ภาพ 123 หัวท่อประปาดับเพลิง

ล้อรถยนต์ในผลงาน มีคนกล่าวไว้ว่าสุนัขกับล้อรถยนต์นั้นเป็นของคู่กันไม่ว่าจะเป็นการถ่ายปีศาจของสุนัขใส่ที่ล้อรถแล้วก็จะอาจจะเป็นการเกิดอุบัติเหตุกับสุนัขระหว่างที่สุนัขนั้นนอนหลับอยู่ใต้ท้องรถหรือหลับอยู่ข้างรถ แต่จากความหมายของการถ่ายปีศาจของสุนัขนั้นหมายถึงการประกาศอาณาเขตหรือแสดงความเป็นเจ้าของ และเมื่อมีรถคันใหม่มาจอดสุนัขจะเข้าไปดมและยังถ้ามีกลิ่นของตัวอื่นติดอยู่แล้วนั้นยิ่งทำให้สุนัขตัวนั้นต้องรีบปีศาจวะทันที เพื่อประกาศว่านี่เป็นอาณาเขตของฉัน และในผลงานนั้นข้าพเจ้าได้ใช้ท่าทางปีศาจวะใส่ล้อรถยนต์ในตัวงานเปรียบเสมือนเป็นการล้อเลียนชีวิตจริงของสุนัขที่พบเห็นได้เป็นประจำ

ภาพ 124 ล้อรถยนต์ในผลงาน

ภาพ 125 ล้อรถยนต์ในผลงาน

นอกจากทำทางของสุนัขในการปีสสาวะใส่ล้อรถแล้วข้าพเจ้ายังใช้ทำทางนอนของสุนัขซึ่งในความเป็นจริงนั้นสุนัขมักจะนอนอยู่ด้านใต้ท้องรถยนต์หรือไม่ก็นอนอยู่ข้างๆล้อรถซึ่งทำให้เกิดอุบัติเหตุกับสุนัขได้บ่อยครั้ง ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้นำชีวิตจริงของสุนัขมาประกอบเข้ากับผลงาน โดยการล้อเลียนและประชดประชันผ่านทำทางนอนก่ายหน้าผาก และทำทางนอนอียัมบนล้อรถ เพื่อสื่อให้เห็นถึงความเบื่อหน่ายของชีวิตที่ต้องมานอนแบบนี้และประชดประชันชีวิตจริงว่า “วันนี้ฉันนอนสบาย และปลอดภัย”

ภาพ 126 สุนัขใต้ท้องรถ

ภาพ 127 สุนัขนอนอียัมและนอนก่ายหน้าผาก

เกมที่ใช้ในผลงาน เกมนี้ทุกคนทราบคืออยู่แล้วว่ามีไว้เล่นเพื่อความสนุกสนานแต่เกมบางประเภทเวลาเล่นต้องมีการเสี่ยงทายโดยการใช้ลูกเต๋าเป็นตัวกำหนดว่าเรานั้นจะได้เดินต่อไปข้างหน้ากี่ก้าวหรือเดินถอยหลังและในบางครั้งอาจจะโดนกับดักในเกมก็ได้ และนี่ก็คือความสุขของการได้เล่นเกมเพราะเราไม่อาจจะทราบได้ว่าการเสี่ยงทายในการเล่นเกมนั้นจะเป็นไปในทางใด จากเหตุผลของการเล่นเกมนี้ข้าพเจ้าจึงได้นำเกมมาเป็นส่วนประกอบในผลงาน โดยการนำเสนอผ่านกลุ่มลูกสุนัขที่กำลังนั่งเล่นเกมกันอย่างสนุกสนานและไม่สนใจว่าอนาคตของตนนั้นจะเป็นเช่นไร ซึ่งเปรียบเสมือนกับการเสี่ยงทายชีวิตของตนเองว่าชีวิตต่อไปข้างหน้าลูกสุนัขเหล่านี้จะต้องมาเดินเร่ร่อนอยู่ข้างถนนหรือว่าโชคดีมีคนมารับไปเลี้ยงและนั่นเปรียบเหมือนกับชัยชนะของเกมทีลูกสุนัขนั้นได้นั่งเล่นอยู่

ภาพ 128 เกมที่ใช้ในผลงาน

ภาพ 129 เกมที่ใช้ในผลงาน

การล้อเลียนชีวิตจริงของสุนัข ในผลงานชุดนี้นอกจากการใช้สัญลักษณ์และการล้อเลียนที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้วนั้นข้าพเจ้ายังได้นำเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ชีวิตของสุนัขมาใช้ประกอบกับตัวงาน เช่น การอยู่ร่วมกันของกลุ่มสุนัขและลักษณะท่าทางของสุนัขที่กำลังดมกลิ่นกันระหว่างฤดูผสมพันธุ์ซึ่งในความเป็นจริงแล้วนั้นสุนัขมักจะกัดกันเองแต่ในผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าได้ทำให้กลุ่มสุนัขนั้นเปรียบเสมือนกับว่ากลุ่มหมาสาวกำลังจีบกันและอีกหนึ่งกลุ่มคือกลุ่มสุนัขตัวเมียกำลังคุยกันอย่างสนุกสนานซึ่งล้อเลียนกับชีวิตจริง และยังรวมไปถึงท่าทางที่สุนัขกำลังนั่งเฝ้าซึ่งเกิดจากการกักของเห็บหมัดทำให้สุนัขนั้นทรมานซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเศร้าของสุนัขแต่ในผลงานของข้าพเจ้าได้ทำให้ดูสนุกสนาน

ภาพ 130 การล้อเลียนชีวิตจริงของสุนัข

ภาพ 131 การล้อเลียนชีวิตจริงของสุนัข

ภาพ 132 การล้อเลียนชีวิตจริงของสุนัข

ภาพ 133 การล้อเลียนชีวิตจริงของสุนัข

ภาพ 134 การล้อเลียนชีวิตจริงของสุนัข

ภาพ 135 การล้อเลียนชีวิตจริงของสุนัข

การแทนค่าความหมายของวัสดุที่ใช้ในผลงาน

ซึ่งยังรวมไปถึงความหมายของลายปักที่ข้าพเจ้าได้ใช้ในผลงานด้วย

ลายปัก ลายปักที่ข้าพเจ้าได้ใช้ในผลงานนั้นเปรียบเสมือนกับผิวหนังของสุนัขที่มีลักษณะ
 ให้ความเย็นและมีร่องรอยขีดข่วนรอยบาดแผล ซึ่งข้าพเจ้าได้แปลค่าความหมายจากสภาพที่น่ากลัวนั้น
 ให้กลายเป็นลายปักที่สวยงามมีสีสันที่สดใสลายปักส่วนใหญ่ในผลงานจะเป็นรูปทรงอิสระ
 (Free Form) และรูปทรงเลขาคณิต

ภาพ 136 แสดงลายปักในผลงานบางส่วน

ภาพ 137 แสดงตัวอย่างบาดแผลบนตัวสุนัขที่นำมาแปลค่าเป็นลายปักบางส่วน

กระดุมและลูกปัด ในผลงานข้าพเจ้าได้ใช้กระดุมและลูกปัดเพื่อเป็นการแทนความหมายของบาดแผลที่มีร่องรอยของการตกสะเก็ดและยังรวมไปถึงตัวเห็บหมัดที่เกาะตามตัวของสุนัขด้วย ซึ่งข้าพเจ้าได้ใช้กระดุมและลูกปัดเนื่องจากรูปทรงที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับแผลและยังให้สีสันที่สดใส

ภาพ 138 แสดงการใช้กระดุมและลูกปัดในตัวผลงาน

ภาพ 139 แสดงตัวอย่างร่องรอยบาดแผลบนตัวของสุนัข

หนังเทียม ข้างเจ้าได้ใช้หนังเทียมในผลงานซึ่งเปรียบเสมือนกับรอยผิวหนังที่มีรอยแผล
ถลอกและรอยนูนตามตัวซึ่งหนังเทียมนั้น ได้ให้ความรู้สึกที่มีลักษณะคล้ายผิวจริงและยังให้สีสัมผัสที่
สวยงาม

ภาพประกอบที่ 140 แสดงการใช้หนังเทียมร่วมกับวัสดุอื่นๆ ในผลงาน

ภาพ 141 แสดงตัวอย่างของผิวหนังสุนัข

ไหมพรมถัก ข้าพเจ้าได้ทำการถักไหมพรมด้วยโครเช่ให้มีลักษณะเป็นรูปวงกลมเพื่อให้มีลักษณะคล้ายกับผิวหนังของสุนัขที่ปูคบบวมอยู่ตามร่างกาย ซึ่งลวดลายของการถักไหมพรมมีลักษณะที่คล้ายคลึง

ภาพ 142 แสดงการใช้ไหมพรมถักในชิ้นผลงาน

ภาพ 143 แสดงตัวอย่างรอยบวมบนใบหน้าของสุนัข

ผ้าลายต่างๆและผ้าขน ผ้าลายและผ้าขนที่ข้าพเจ้าได้ใช้ในผลงานนั้นเปรียบเสมือนกับลักษณะผิวหนังตามตัวสุนัขที่เป็น โรคผิวหนังหรือที่เรียกว่า “โรคขี้เรื้อน” ที่สุนัขมักเป็นกัน ซึ่งข้าพเจ้าได้กลับค่าความหมายของรอยบาดแผลที่มีเลือดนั้นให้เป็นผ้าลายดอกต่างๆและให้มีผ้าขนขึ้นแซมระหว่างกลางเหมือนกับสภาพผิวจริงของสุนัข

ภาพ 144 แสดงตัวอย่างของลายผ้าที่ใช้ในผลงานบางส่วน

ภาพ 145 แสดงตัวอย่างของสุนัขที่เป็นโรคผิวหนัง

พินยาง พินยางที่ข้าพเจ้าได้ใช้ในผลงานนั้น ข้าพเจ้าได้ใส่ให้กับสุนัขเพื่อให้ตุ๊กตาสุนัขสนุกสนาน และต้องการให้ตัวสุนัขในผลงานมีความสุขจากการยิ้มกว้างแล้วเห็นพินซึ่งในชีวิตจริงของสุนัขเหล่านี้ไม่มีโอกาสที่จะได้ยิ้มเหมือนกับสุนัขในผลงานชุดนี้

ภาพ 146 แสดงตัวอย่างของพินยางที่ใช้ในผลงานบางส่วน

ภาพ 147 แสดงตัวอย่างพินของสุนัข